

Arrest

nr. 225 598 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 april 2019 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SELIMOVIC *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit Krujë, district Durrës, Albanië. In 1992 werd uw broer A. (...) vermoord in de gevangenis door L.S. (...). L. (...) werd veroordeeld tot een extra gevangenisstraf en zat tot 2010 in de gevangenis. Na zijn vrijlating, in september 2013, werd L. (...) zelf vermoord. Uw broers S. (...) en A. (...) (O.V. ...) werden aangeduid als schuldigen. De politie verhoorde u en uw broer A. (...). Toen S. (...) hoorde dat hij gezocht werd, sloeg hij op de vlucht. A. (...) werd opgenomen voor verhoor, maar werd al snel weer vrijgelaten en vrijgesproken. U bent ervan overtuigd dat S. (...) niets met de moord te maken heeft. Hij werd echter bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 35 jaar en ook de familie van het slachtoffer, de clan S. (...), beschouwt S. (...) als

de schuldige. Ze lieten jullie via gemeenschappelijke kennissen weten dat ze uit zijn op bloedwraak. Uw broer A. (...) verliet in 2015 Albanië en kwam naar België, waar hij op 6 mei 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 7 juli 2015 kreeg hij het vluchtelingenstatuut. Uw moeder X.B. (...) (O.V. 8.356.355) kwam in 2016 eveneens naar België en diende een verzoek om internationale bescherming in op 29 november 2016. Op 28 februari 2017 kreeg ook zij het vluchtelingenstatuut toegekend. Uzelf bleef in Albanië wonen in uw eigen woning. U ging werken in Librazhd, 120 km verder, en bediende een graafmachine. Om de twee weken kon u met behulp van een vriend, A.M. (...), een weekend terugkeren naar uw woning in Krujë. Niet lang voor uw vertrek uit Albanië hoorde u van vrienden op uw werk dat de broer van L. (...), I.S. (...), met een wapen gespot was in Librazhd. U vertrok meteen met een vriend naar uw woning en ging met uw echtgenote en dochters bij R. (...), de broer van uw echtgenote, in Bushnesh. U maakte daar alles klaar om te vertrekken en enkele dagen later, op 15 oktober 2018, verliet u Albanië. U kwam met een toeristenbus naar België, en op 23 oktober 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij een terugkeer naar Albanië voor de veiligheid van uw leven.

Ter staving van uw identiteit en relaas legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt op 6 juli 2010; uw identiteitskaart, uitgereikt op 10 januari 2017; een kopie van de inbeschuldigingstelling van uw broer S. (...) van het parket in eerste aanleg d.d. 1 december 2014; een kopie van de aanvraag van het parket tot de schuldigverklaring van uw broer S. (...) d.d. 4 december 2012; een kopie van de communicatie van het parket naar meester M. (...) betreffende het opsturen van de twee hiervoor vermelde documenten, d.d. 16 december 2014; en een kopie van een krantenartikel betreffende de moord op L.S. (...) uit de krant Panorama d. d. 2 september 2013.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U haalde weliswaar aan dat u aan sclerose lijdt en dat daardoor soms zaken vergeet en niet goed data kan onthouden. U legde echter geen medische attesten neer die deze vergeetachtigheid kunnen staven. Desalniettemin werd hiermee rekening gehouden bij de vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud en bij de beoordeling van uw verzoek.

Dit in acht genomen zijn er geen redenen om aan te nemen dat u verhinderd wordt om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en uw motieven naar behoren uiteen te zetten.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat u geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat, ofschoon u reeds sinds 2013 in bloedwraak verkeert met de familie S. (...) (CGVS p. 8-9), u nog ettelijke jaren in Albanië verbleven heeft. Dat u tegen uw zin bleef om over jullie huizen, rijkdom en gronden te waken (CGVS p. 9), is geen afdoende verschoning voor uw lange verblijf in Albanië, gelet op de ernst van de door u aangehaalde vrees. Uit de stempels op uw paspoort en uw verklaringen blijkt bovendien dat u sinds het ontstaan van de bloedwraak in 2013 (CGVS p. 8-9) verschillende malen Albanië heeft verlaten en vrijwillig bent teruggekeerd. U ging op familiebezoek bij uw kinderen en kleinkinderen in Italië (CGVS p. 7) en diende nooit een verzoek om internationale bescherming in (CGVS p. 7). Het loutere feit dat u na uw familiebezoeken in Italië in 2014, 2015, 2016 en 2017 gewoon naar Albanië terugkeerde zonder in Italië een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondermijnt danig de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees het slachtoffer van bloedwraak te worden. Dat u in Italië geen verzoek indiende omdat dat te dicht bij Albanië lag en daar ook familieleden van de familie S. (...) wonen (CGVS p. 7), volstaat niet ter rechtvaardiging van uw nalaten ter zake. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land, zoals eender welke lidstaat van de Europese Unie, inclusief Italië, zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Voorts zijn er geen redenen om aan te nemen dat u in Albanië, elders dan in Krujë, geen normaal leven zou kunnen leiden. U beweerde dan wel dat u zich in Krujë met de hulp van vrienden verborgen trachtte te houden (CGVS p. 4, 9), uit uw verklaringen blijkt dat u in Librazhd jarenlang vrij buitenshuis kon bewegen. U werkte verschillende jaren als bestuurder van een graafmachine om wegen te asfalteren (verklaring DVZ vraag 12, CGVS p. 4). Hierbij bevond u zich logischerwijze op de openbare weg. Aangezien u jarenlang vrij kon bewegen in Librazhd, zijn er geen redenen om aan te nemen dat u dit bij

een terugkeer naar Albanië niet opnieuw zou kunnen doen, hetzij in Librazdh, hetzij elders in Albanië. U stelde dan wel dat I.S. (...) u op het spoor was in Librazdh (CGVS p. 9), deze bewering mist de nodige geloofwaardigheid. Zo bent u niet in staat coherente verklaringen af te leggen betreffende de periode wanneer I. (...) werd gezien in Librazdh. U verklaarde in eerste instantie op de Dienst Vreemdelingenzaken dat dit een drie- à viertal maanden voor uw vertrek, i.e. ongeveer in juni 2018, gebeurde (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018 vraag 3.5). Ook bij het onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u aanvankelijk dat u zes maanden eerder, i.e. in juni 2018, voor het laatst ging werken (CGVS p. 4). Even later herhaalde u dat u zes maanden eerder bedreigd werd (CGVS p. 9). Wanneer u echter de vraag gesteld werd om welke reden u nog drie maanden in Albanië bleef nadat u benaderd werd door de familie S. (...), paste u uw verklaringen aan door te stellen dat u meteen enkele dagen nadat S. (...) was opgedoken in Librazdh al vertrokken bent (CGVS p. 10). Met deze inconsistente geconfronteerd, herhaalde u nogmaals dat u slechts enkele dagen nog in Albanië bent gebleven nadat I. (...) werd opgemerkt in Librazdh (CGVS p. 10). Het louter vasthouden aan één versie van de feiten volstaat echter niet om vastgestelde tegenstrijdigheid te rechtvaardigen. Daarenboven had u eerder nog verklaard dat u in de periode dat u nog in Albanië was nadat u vernomen had dat I. (...) in Librazdh gezien was, binnen opgesloten leefde en van andere mensen te horen kreeg dat hij in de buurt van uw huis aanwezig was (CGVS p. 10). Toen dit aan u voorgelegd werd, kwam u niet verder dan te stellen dat u de vraag niet goed had begrepen en het niet meer precies wist (CGVS p. 10). Uw bewering meteen Albanië te hebben verlaten na het incident met I. (...) in Librazdh wordt nog meer op de helling gezet, daar u op de Dienst Vreemdelingen verklaarde nadien nog een drietal maanden bij uw schoonfamilie in Busnesh te hebben verbleven ((vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018 vraag 3.5). Tijdens het onderhoud op het Commissariaat-generaal, stelde u echter dat u niet één nacht bij uw schoonbroer of bij andere schoonfamilie doorbracht (CGVS p. 11). Opnieuw geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, kwam u niet verder dan te beweren dat ze u op de Dienst Vreemdelingenzaken wellicht niet goed begrepen hebben (CGVS p. 11). Uw verklaringen aan sclerose te lijden en niet goed te zijn met data (vragenlijst bijzonder procedurele noden ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018, CGVS I p. 6), zijn niet afdoende ter verschoning van vastgestelde tegenstrijdigheden. Vooreerst legt u geen enkel document neer ter staving van uw vergeetachtigheid of sclerose. Daarenboven mag zelfs van iemand die het moeilijk heeft met exacte data redelijkerwijze wel verwacht worden dat hij zich kan herinneren of hij na het stopzetten van zijn werk nog een aantal maanden bij zijn schoonfamilie verbleef dan wel of hij meteen het land verliet. Dat u dermate inconsistent bent betreffende de periode wanneer I. (...) werd opgemerkt in Librazdh en uw handelingen noopt ertoe te besluiten dat aan uw recente belaging door I.S. (...) geen enkel geloof gehecht kan worden.

Stel dat er zich in de toekomst toch eventuele problemen met de clan S. (...) zouden voordoen, dan nog zijn er geen redenen om aan te nemen dat u hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. U beweerde weliswaar dat u de politie niet vertrouwt, omdat uw ene broer vermoord werd in een beveiligde gevangenis (CGVS p. 11) en omdat uw andere broer bij verstek veroordeeld werd zonder bewijs (CGVS p. 11). Dat uw broer gedood werd in de gevangenis, en de autoriteiten hem aldus niet konden beschermen, betekent an sich niet dat dit gebeurde ten gevolge van een onwil of onkunde vanwege de autoriteiten om op te treden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. In verband met uw broers veroordeling dient voorts opgemerkt te worden dat u niet hard heeft kunnen maken dat deze veroordeling onterecht was of het resultaat was van een oneerlijk proces. Immers, uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt eveneens dat de politie wel degelijk een grondig onderzoek gevoerd heeft naar de betrokkenheid van S. (...) bij de moord. Zo werden er verschillende getuigen ondervraagd en is er een ballistisch onderzoek gedaan (document 4 in uw administratieve dossier). Het houdt bovendien weinig steek dat uw broer S. (...) op de vlucht geslagen zou zijn, indien hij werkelijk niets te maken had met de moord op L. (...). Van een verdachte in een zaak wordt immers verwacht dat hij zich ter beschikking stelt van het onderzoek, zelfs als de persoon in kwestie van zijn onschuld overtuigd is. Dat uw broer S. (...) pas wou terugkeren eens zijn onschuld bewezen was (CGVS p. 8), is dan ook geen geldig excuus voor zijn vlucht, temeer daar uw broer A. (...) eveneens in verdenking gesteld werd en bij gebrek aan bewijs werd vrijgelaten (CGVS p. 8, 9). Hoe dan ook ondernam niemand van uw familie een poging om in beroep te gaan tegen het vonnis dat bij verstek over uw broer S. (...) was uitgesproken (CGVS p. 12). Dat een advocaat veel geld vraagt voor een dergelijke procedure (CGVS p. 12), kan uw nalaten ter zake niet rechtvaardigen. In Albanië zijn immers voorzieningen inzake kostelijke rechtsbijstand aanwezig en de Albanese overheid

zet in op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Dat pro deo advocaten zich enkel met echtscheidingen bezig houden (CGVS p. 12), is dan ook een blote bewering die niet overeenstemt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Bovendien blijkt uit de door u neergelegde documenten dat er wel degelijk een advocaat de zaak van uw broer heeft opgevolgd (document 5 in uw administratieve dossier). Daarenboven dient opgemerkt te worden dat de autoriteiten in het verleden reeds tegen de familie S. (...) hebben opgetreden: zo werd L. (...) veroordeeld voor de moord op uw broer A. (...) (CGVS p. 9) en zat I. (...) onlangs nog een gevangenisstraf uit voor illegaal wapenbezit (CGVS p. 12). Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat de autoriteiten inzake het conflict tussen uw familie en de familie S. (...), niet opnieuw zouden handelen. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het des te frappanter is dat u de autoriteiten nooit inschakelde, daar uw eigen schoonbroer, A.S. (...), tewerkgesteld is bij de politie van Durrës (CGVS p. 6). Dat u uw directe connecties met de Albanese autoriteiten niet aanspreekt op het moment dat u benaderd wordt door de tegenpartij (CGVS p. 13), ondergraaft in zijn geheel de ernst van de situatie. Uw excuus, namelijk dat A. (...) vaak aan het werk is en u niet zo veel contact met hem had (CGVS p. 13), volstaat geenszins ter rechtvaardiging van uw nalaten ter zake, daar van een verzoeker verwacht wordt eerst alle mogelijke beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst uit te putten alvorens internationale bescherming te vragen.

In verband met uw opmerking dat de politie in Albanië niets onderneemt bij bloedvetes (CGVS p. 8, 9), dient opgemerkt te worden dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen.

Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een

besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Gelet op alles wat voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd.

De door u neergelegde documenten zijn voorts niet van die aard dat zij bovenstaande motivering kunnen weerleggen. Uw paspoort en rijbewijs bevestigen louter uw identiteit en herkomst, dewelke niet betwist worden. De documenten van het parket in verband met de beschuldigingen van uw broer S. (...) duiden erop dat het parket wel degelijk een gefundeerd onderzoek gevoerd heeft naar zijn schuld en dat hij bovendien een advocaat had die zijn zaak opvolgde. Het krantenartikel uit de krant Panorama staat dat L.S. (...) vermoord werd en dat uw broers S. (...) en A. (...) verdacht werden in de zaak, doch deze feiten worden an sich niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 57/6, § 2 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, “minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” en van de rechten van verdediging.

Verzoeker verwijt verweerder dat niet gemotiveerd wordt waarom er overeenkomstig artikel 57/6, § 2 bij voorrang een beslissing wordt genomen. Verzoeker vervolgt:

“Deze bewoording doet verbazen, gezien verweerder op geen enkele wijze dit standpunt verder motiveert en genoeg schijnt te nemen met de loutere vermelding dat dit artikel een voorrangprocedure zou voorschrijven in de onderhavige situatie. Hierbij hanteert verweerder evenwel een bijzonder brede lezing van artikel 57/6, § 2 van de Vreemdelingenwet, dat louter het volgende bepaalt:

(...)

Een recente instructie van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zou de diensten van verweerder ertoe aangezet hebben dossiers die al sedert drie maanden onbehandeld zijn gebleven bij voorrang te behandelen. Door eliminatie van de andere drie scenario's, die duidelijk niet van toepassing zijn op het huidige dossier, kan evenwel enkel tot de conclusie worden gekomen dat in dit dossier een tussenkomst van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie heeft plaatsgevonden.

Een dergelijk verzoek houdt evenwel een miskennis in van de ratio legis van de voorrangprocedure, die als *lex specialis* in het leven werd geroepen en per definitie niet kan worden gehanteerd als standaardprocedure in een groot aantal dossiers.

Ter staving van de ratio legis kan vooreerst verwezen worden naar richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 waarvan het wetsontwerp van 22 juni 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 (“de Vreemdelingenwet”) een omzetting vormt. Deze richtlijn bevat de grondslag van artikel 57/6, § 2 van de Vreemdelingenwet en bepaalt in artikel 31:

(...)

Het is duidelijk dat ook de Europese wetgever een uitzonderingsprocedure voor welomlijnde categorieën voor ogen had. Dit wordt verder bevestigd in de parlementaire voorbereiding betreffende het wetsontwerp van 22 juni 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 (“de Vreemdelingenwet”):

(...)

Verweerder meent dergelijke uitzonderingsprocedure te kunnen gebruiken teneinde een dossierachterstand weg te werken en holt op die manier het principe uit dat het injunctierecht slechts kan gebruikt worden voor welbepaalde verzoeken.

De handelswijze van verweerder heeft nefaste gevolgen voor verzoekers om internationale bescherming, inclusief verzoeker, gezien de Belgische voorrangprocedure procedurele beginselen kent die afwijken van de standaardprocedure. Nochtans overweegt richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013:

(...)

Concreet bepaalt artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet dat de ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen schriftelijk nota neemt van de

verklaringen afgelegd gedurende het persoonlijk onderhoud. De verzoeker om internationale bescherming of diens advocaat kan onder strikte voorwaarden een kopie bekomen teneinde opmerkingen over te maken aan het Commissariaat-generaal:

(...)

Dergelijke opmerkingen zijn van cruciaal belang voor de behandeling van het beschermingsverzoek, gezien zij onbedoelde inconsistenties kunnen opklaren en bijgevolg de algemene geloofwaardigheid van het asielrelaas kunnen ondersteunen.

Indien echter niet voldaan is aan bovenvermelde voorwaarden, dan bepaalt artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet dat de verzoekers om internationale bescherming geacht worden in te stemmen met de inhoud van de notities. Het is dus van primair belang dat verzoekers om internationale bescherming op zijn minst de kans geboden wordt opmerkingen te maken. Bij toepassing van de voorrangprocedure bepaalt artikel 57/5quater, § 4 echter:

(...)

Bijgevolg werd aan verzoeker de kans ontnomen opmerkingen te maken bij het schriftelijk verslag van het persoonlijk onderhoud en kon hij op geen enkele wijze nagaan of zijn asielrelaas op een correcte wijze werd weergegeven. Verzoeker wenst dan ook te benadrukken dat de roekeloze en ongemotiveerde toepassing van de voorrangprocedure zijn rechten van verdediging heeft miskent.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker reeds melding had gemaakt van communicatieproblemen met de tolk. Verzoeker heeft in het begin van zijn persoonlijk onderhoud opgemerkt dat de tolk "een beetje anders" spreekt.

(...)

Het verschil was niet van dien aard dat verzoeker de tolk niet begreep, maar het was wel voldoende om aanleiding te geven tot een aantal onduidelijkheden. Dit had verzoeker eveneens aangegeven tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Hij voelde dat de protection officer niet volledig mee was met zijn verklaringen.

(...)

Omdat verzoeker niet de kans heeft gehad om opmerkingen te formuleren op de notities van zijn persoonlijk onderhoud wordt hij nu geacht in te stemmen met de inhoud. In tegendeel, verzoeker verzet zich tegen de inhoud van de notities.

Uit het gegeven dat een behandeling bij voorrang bijzondere procedureregels kent, mag tevens worden afgeleid dat het hier om een uitzonderingsprocedure gaat, die slechts voor welbepaalde gevallen kan gebruikt worden. Op z'n minst mag verwacht worden dat verzoeker in staat wordt gesteld te achterhalen waarom hij onder deze procedure zou vallen. Verweerster heeft deze *lex specialis* evenwel op algemene wijze van toepassing verklaard en bovendien nagelaten deze handelswijze te motiveren. Dit middel is bijgevolg gegrond."

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951 en de materiële motiveringsplicht, "minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering".

Verzoeker wijst op de vluchtelingendefinitie in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en past de elementen uit deze definitie toe op zijn problemen en situatie.

Over zijn verblijf in Albanië, stelt verzoeker:

"Verzoeker ontkent niet dat hij na het ontstaan van de bloedwraak in Albanië is blijven wonen. Echter was zijn leven na dit incident drastisch veranderd. Het leven van verzoeker typeerde zich door voortdurende angst en onderduiking.

Verzoeker heeft voorzorgsmaatregelen getroffen om zijn leven in Albanië te kunnen verderzetten, maar de druk werd hem te veel.

(...)

Zoals blijkt uit zijn persoonlijk onderhoud op 4 januari 2019 is verzoeker na het incident feitelijk verhuisd. Hij ging in Librazhd werken, wat op 120 km van zijn geboortedorp Krujë is. Hij ging slechts om de twee weken naar zijn dorp om zijn gezin te bezoeken, maar dit gebeurde steeds in het grootste geheim en met de grootste omzichtigheid.

(...)

Het is duidelijk dat het ontstaan van de bloedwraak een grote impact heeft gehad op het leven van verzoeker. Dat hij niet eerder om internationale bescherming heeft verzocht, betekent niet dat zijn vrees minder gegrond is. Verzoeker heeft een grote prijs betaald om in Albanië te blijven wonen. Zijn leven stond stil.

De broer en de drie dochters van verzoeker wonen reeds geruime tijd in Italië. Verzoeker heeft net als zijn broer geprobeerd om in Italië een nieuw leven op te bouwen, maar dit ging zeer moeilijk. Naast de

gewone zorgen die bij een nieuw leven komen, had verzoeker eveneens schrik om leden van de familie S. (...) tegen te komen. Zoals veel Albanese families heeft ook de familie S. (...) een familiaal netwerk in Italië. Zijn problemen zouden hem simpelweg volgen.

(...)

In tegenstelling tot wat verweerster beweert, is het voor verzoeker niet mogelijk om zich elders te vestigen in Albanië. Verzoeker heeft zich jarenlang kunnen schuilhouden, maar de familie S. (...) is toch te weten gekomen waar hij verbleef. Aangezien de familie S. (...) nu weet dat verzoeker toch in Albanië is, zullen ze hem blijven zoeken.”

Verzoeker citeert uit algemene informatie waaruit blijkt dat in sommige gevallen potentiële doelwitten zelfs naar het buitenland worden gevolgd.

Vervolgens gaat verzoeker in op de chronologie van de feiten. Hij voert aan:

“Verzoeker wenst te wijzen op de onduidelijkheden die zijn gerezen door communicatieproblemen met de tolk. Dit werd reeds in het eerste middel aangehaald. Het valt niet uit te sluiten dat verzoeker niet op een eerlijke manier de kans heeft gekregen om de chronologie van de feiten te verduidelijken.

Verzoeker is I.S. (...) tegengekomen 3 maanden voor zijn vertrek uit Albanië. Hij is naar zijn huis gegaan in Krujë om zijn vrouw en kinderen op te halen en is vervolgens naar zijn schoenbroer in Brushnesh vertrokken. Eens zijn gezin in veiligheid was, is verzoeker vertrokken naar België.”

Verder stelt verzoeker dat hij niet kan rekenen op de bescherming van de politie en het gerecht. “Het beste bewijs daarvan zijn de jarenlange gevolgen op het leven van verzoeker sinds de bloedwraak. De politie kan bij bloedvetes geen effectieve bescherming bieden.

Verweerster stelt dit zelf in de bestreden beslissing. De Albanese politie wordt nog teveel gekenmerkt door corruptie. Verweerster brengt een veel te rooskleurig beeld van de politionele bescherming. De Albanese autoriteiten hebben de voorbije jaren wel initiatieven genomen om beter op te treden bij bloedwraak, maar in de praktijk blijkt deze bescherming weinig efficiënt.

(...)

Ook het beeld van een sterk juridisch apparaat dat verweerster tracht te brengen in de bestreden beslissing komt niet overeen met de werkelijkheid. Het gerecht is nog steeds het zwakste punt in de bestrijding van bloedvetes. Door corrupte rechters en magistraten krijgen slachtoffers van bloedwraak geen genoegdoening.

(...)

Ondanks dat de schoonbroer van verzoeker, A.S. (...), bij de politie werkt, heeft hij geen garantie op veiligheid. De schoonbroer heeft niet zo'n hoge rang bij de politie. Bovendien kan hij de situatie niet op zijn eentje veranderen.

(...)

Verzoeker wenst te wijzen naar het dossier van zijn broer A.B. (...) (O.V. 8.061.069) die op 7 juli 2015 erkend werd als vluchteling in België omwille van de bloedvete. Zijn broer had een CD voorgelegd waaruit bleek dat de politie in Albanië, en de politie uit de regio Dürres van waar verzoeker afkomstig is in het bijzonder, niets onderneemt.”

Verzoeker herhaalt de aangevoerde vrees ten gevolge van bloedwraak en benadrukt dat deze de aanleiding gaf tot de erkenning als vluchteling van zijn broer A. en zijn moeder X. Sinds het incident leidt verzoeker een ondergedoken bestaan.

Verzoeker stelt nog dat de Albanese politie geen effectieve bescherming aan hem kan bieden. Ook de juridische autoriteiten bieden geen soelaas.

2.3. Verzoeker beroept zich in een derde middel op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht, “minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”.

Verzoeker doet in dit kader gelden:

“Verzoeker is sinds september 2013 verwickeld in bloedwraak. Aan het bestaan van deze bloedwraak wordt niet getwijfeld. Verzoeker heeft een uitgesproken kwetsbaar profiel op basis waarvan er een duidelijke nood is aan bescherming.

De subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen tegenover het land van herkomst van verzoekers (Albanië). Uit wat volgt zal blijken dat verzoeker wel degelijk een reële vrees heeft voor de dood, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling in hun land van herkomst.

In Albanië is de vendetta of bloedwraak reeds sinds 1990 aan een opmars bezig en zijn de autoriteiten niet bij machte deze heropleving in te dijken:

(...)

Verweerster is van mening dat niet afdoende is aangetoond dat verzoeker de bescherming van de Albanese autoriteiten niet kan inroepen tegen het fenomeen van bloedwraak.

Waar de overheid eindelijk investeert in preventieve maatregelen om bloedwraak te vermijden, blijkt in de praktijk dat het politieel optreden nog zeer beperkt is.

(...)

Hoewel de Albanese overheid zich steeds meer van de vendettaproblematiek bewust wordt, blijft het wachten op praktijkbewijzen die aantonen dat deze bewustwording ook wordt omgezet in daden. Zuiver theoretische institutionele garanties zijn niet voldoende om verzoekers te beschermen. In de praktijk blijven er grote problemen bestaan op het terrein.

In de eerste plaats is er een gigantisch probleem op het vlak van corruptie bij politie en justitie, hetgeen zelfs blijkt uit de eigen informatie van verweerster:

(...)

Ook blijkt uit objectieve informatie dat de strenge wetgeving waarover in de bestreden beslissingen sprake is in sterke mate dode letter blijft.

(...)

De toekomst zien analisten ten slotte weinig hoopvol tegemoet:

(...)"

Verzoeker concludeert:

"Verzoeker heeft wel degelijk een gegronde vrees voor de dood, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling in zijn land van herkomst en kan daarenboven geen aanspraak maken op de bescherming van zijn overheid, wiens politieel en justitieel apparaat door en door corrupt is.

Bovendien zou de eventuele terugkeer van verzoeker naar een land waar zijn bewegingsvrijheid in dergelijke mate beperkt is en hij elke dag moet vrezen voor zijn leven, uit zichzelf een onmenselijke behandeling uitmaken.

Dit middel is bijgevolg gegrond."

2.4. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.5. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog algemene informatie en persartikels bij het verzoekschrift (bijlagen 2-8).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt op 5 juni 2019 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtspiegingsdossier, stuk 8).

Het betreft een rapport van Asylas van 10 mei 2019. Verzoeker heeft bij Asylas een verzoek ingediend om meer informatie te bekomen over de gevolgen van bloedwraak in Albanië. De conclusies van Asylas staan lijnrecht tegenover de bevindingen van verweerder. Eender welk lid van de familie kan slachtoffer worden van bloedwraak. De regels van de bloedwraak zijn doorheen de jaren drastisch veranderd en hebben nog weinig gemeen met de traditionele bloedwraak waarbij enkel de dader werd gevisieerd. Politie en justitie bieden onvoldoende bescherming aan de betrokken families. Een verhuis binnen eigen land of het zichzelf opsluiten zijn ineffectief. Dit bleek ook het geval voor verzoeker, die jarenlang ging werken op 120 km van zijn huis in de hoop de familie S. te ontlopen. In een moderne bloedwraak, zoals in voorliggend geval, is er geen tijdslimiet op de duur van de bloedwraak. Dit betekent dat de bloedwraak jaren later opnieuw kan ontstaan. Verzoeker loopt vandaag, zoveel jaren na 2013, nog steeds gevaar in Albanië.

Volgens verzoeker geeft verweerder blijkens deze informatie blijk van onvoldoende kennis over de draagwijdte en de ernst van bloedwraak in Albanië. Dat verzoeker later vertrok, betekent niet dat hij er al die jaren veilig was en een rustig leven leidde. Als oudste zoon van de familie moest hij de verantwoordelijkheid op zich nemen om te blijven. Gedurende deze jaren heeft hij getracht te onderhandelen over een oplossing voor de bloedwraak. Hij heeft echter moeten vaststellen dat dit geen mogelijkheid is en dat hij bijgevolg zelf risico blijft lopen.

Verzoeker wenst te herhalen dat zijn broer en zijn moeder wel erkend zijn als vluchteling. Het bestaan van de bloedwraak wordt niet betwist.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige procedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Artikel 57/6, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang beslist indien de minister of zijn gemachtigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekt om het verzoek om internationale bescherming van de betrokkene bij voorrang te behandelen.

Hoe voormeld artikel *in casu* en door verweerder geschonden zou (kunnen) zijn, kan niet worden ingezien. De minister verzocht immers bij brief om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker bij voorrang te behandelen (administratief dossier, map 'landeninformatie'), zodat verweerder overeenkomstig voormeld wetsartikel ertoe gehouden was om bij voorrang te beslissen.

Verzoeker verwijt in wezen aan de minister dat deze het voormelde verzoek aan verweerder heeft verstuurd. Dit verzoek kan verzoeker heden echter niet aanvechten en ligt niet voor ter beoordeling.

4.2. Dat verzoekers rechten van verdediging geschonden zouden zijn doordat toepassing werd gemaakt van artikel 57/5*quater*, § 4 van de Vreemdelingenwet, kan evenmin worden gevolgd.

Dit artikel bepaalt:

“§ 4. Wanneer de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, kan een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming.”

In tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, geldt het vermoeden dat hij geacht wordt in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, zoals bepaald in artikel 57/5*quater*, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, in dit geval niet.

Bovendien heeft verzoeker, zoals hem overigens reeds tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd duidelijk gemaakt (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.14), de mogelijkheid om middels het onderhavige verzoekschrift en in het kader van onderhavig beroep de nodige opmerkingen te formuleren over de notities van het persoonlijk onderhoud en heeft hij deze mogelijkheid ook benut. Derhalve zijn verzoekers rechten van verdediging niet geschonden.

4.3. Verzoeker formuleert in het voorliggende verzoekschrift opmerkingen betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud. Hij doet gelden dat er communicatieproblemen waren met de tolk, dat hij dit in het begin van zijn persoonlijk onderhoud opmerkte en dat het verschil in spraak weliswaar niet zodanig groot was dat hij de tolk niet begreep doch wel voldoende was om aanleiding te geven tot een aantal onduidelijkheden. Volgens hem uitte dit zich onder meer bij het uiteenzetten van de chronologie van de feiten en het incident met I.S.

Verzoeker kan in het voormelde betoog echter hoegenaamd niet worden gevolgd. Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd aan verzoeker gevraagd of hij de tolk begreep en werd hem verduidelijk dat hij eventuele problemen (betreffende de tolk of andere) moest melden. Verzoeker verklaarde daarbij expliciet dat hij de tolk zeer goed begreep. Vervolgens voegde hij wel toe dat er een beetje verschil was, doch gaf hij andermaal aan: *“maar we kunnen elkaar wel begrijpen en als er iets is dat ik niet begrijp, zal ik het wel zeggen, maar ik begrijp haar wel heel goed”* (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.1-2). Dat uit de passage omtrent de chronologie van de feiten en het incident met I.S. iets anders zou kunnen worden afgeleid, kan voorts niet worden gevolgd. Zowel de vraagstelling als verzoekers antwoorden waren duidelijk en verzoeker gaf initieel niet aan de tolk gedurende deze passage niet of onvoldoende te begrijpen. Hij verklaarde aanvankelijk meermaals, spontaan en in duidelijke bewoordingen dat het incident met I. enkele maanden voor zijn vertrek plaatsvond. Bovendien antwoordde hij nog tweemaal op de gestelde vragen inzake de periode van enkele maanden die hij na dit incident nog in Albanië bleef. Slechts nadien en nadat duidelijk werd dat het merkwaardig was dat hij na zulk incident nog drie maanden in zijn land bleef, wijzigde hij zijn verklaringen en beweerde hij plots de vragen eerder niet te hebben begrepen. Dit kan gelet op de duidelijke aard van zowel de eerdere vraagstelling als verzoekers eigen, spontane verklaringen echter geheel niet overtuigen (*ibid.*, p.9-10). Dit geldt nog des te meer nu verzoeker ook in de vragenlijst bij de

DVZ eerder duidelijk had aangegeven dat hij na het incident met I.S. nog drie maanden in zijn land bleef (*ibid.*, p.11; administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Daarenboven verklaarde verzoeker aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS duidelijk alle vragen goed te hebben begrepen en de tolk goed te hebben begrepen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.14).

4.4. Waar verzoeker stelt dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden is, ziet de Raad voorts niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen.

4.5. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.6. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U haalde weliswaar aan dat u aan sclerose lijdt en dat daardoor soms zaken vergeet en niet goed data kan onthouden. U legde echter geen medische attesten neer die deze vergeetachtigheid kunnen staven. Desalniettemin werd hiermee rekening gehouden bij de vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud en bij de beoordeling van uw verzoek.

Dit in acht genomen zijn er geen redenen om aan te nemen dat u verhinderd wordt om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en uw motieven naar behoren uiteen te zetten.”

4.7. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omdat hijzelf en zijn familie verwikkeld zouden zijn in een bloedwraak.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker op deze basis niet in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming, en dit omdat (i) verzoeker nog jarenlang in Albanië bleef wonen, gedurende deze periode meermaals vrijwillig terugkeerde naar dit land en herhaaldelijk naliert om asiel aan te vragen bij of na aankomst in Europa; (ii) er geen redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker, gelet op zijn jarenlange bewegingsvrijheid en beroepsactiviteiten buitenshuis, geen normaal leven zou kunnen leiden elders in Albanië dan in Krujë; (iii) verzoeker inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aflegde over de chronologie van de feiten en het incident dat zou hebben geleid tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst; (iv) zelfs als verzoeker in het kader van de bloedwraak problemen zou kennen met de clan S., hij beroep kan doen op de bescherming van de in Albanië aanwezige en opererende autoriteiten. In het kader van de motieven inzake deze laatste overweging wordt in de bestreden beslissing onder meer gesteld:

“Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.”

Waar de motieven inzake de voormelde elementen *prima facie* steun lijken te vinden in het administratief dossier, dient echter te worden vastgesteld dat uit de bestreden beslissing en dit dossier, zoals verzoeker meermaals benadrukt in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota, eveneens blijkt dat verzoekers broer en moeder, hetgeen door verweerder nergens wordt betwist, nog steeds erkend zijn als vluchteling. Om welke reden zij precies werden erkend als vluchteling, blijkt daarbij niet uit de bestreden beslissing of het dossier. Volgens verzoeker geschiedde dit op basis van de bloedwraak die ook hij aanvoert.

Zo aangenomen zou kunnen worden dat ook verzoekers broer en moeder op grond van de door verzoeker aangevoerde bloedwraak erkend werden als vluchteling, dan dient echter te worden opgemerkt dat het gegeven dat de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing *prima facie* pertinent en terecht lijken te zijn, eveneens afbreuk lijkt te doen aan zowel de ernst, de geloofwaardigheid als de gegrondheid van de vrees voor vervolging in hoofde van verzoekers voormelde familieleden. Bijgevolg lijkt het gegeven dat verzoekers broer en moeder (nog steeds) erkend

zijn als vluchtelingen, hetgeen onder meer impliceert dat in hunner hoofde werd geoordeeld dat er in hun land van herkomst geen bescherming in de voormelde zin aanwezig is, onverenigbaar met de inhoud van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven.

Het is de Raad te dezen onmogelijk een zicht te krijgen op de redenen waarom verzoekers problemen en vrees niet kunnen leiden tot de toekenning van internationale bescherming terwijl dit voor zijn broer en moeder mogelijks wel zo was.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 februari 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT